

५

८२ श्री. व. शक्ति. समस्त
महाभाषास्तोत्र

3346

ASHA ARCHIVES

343

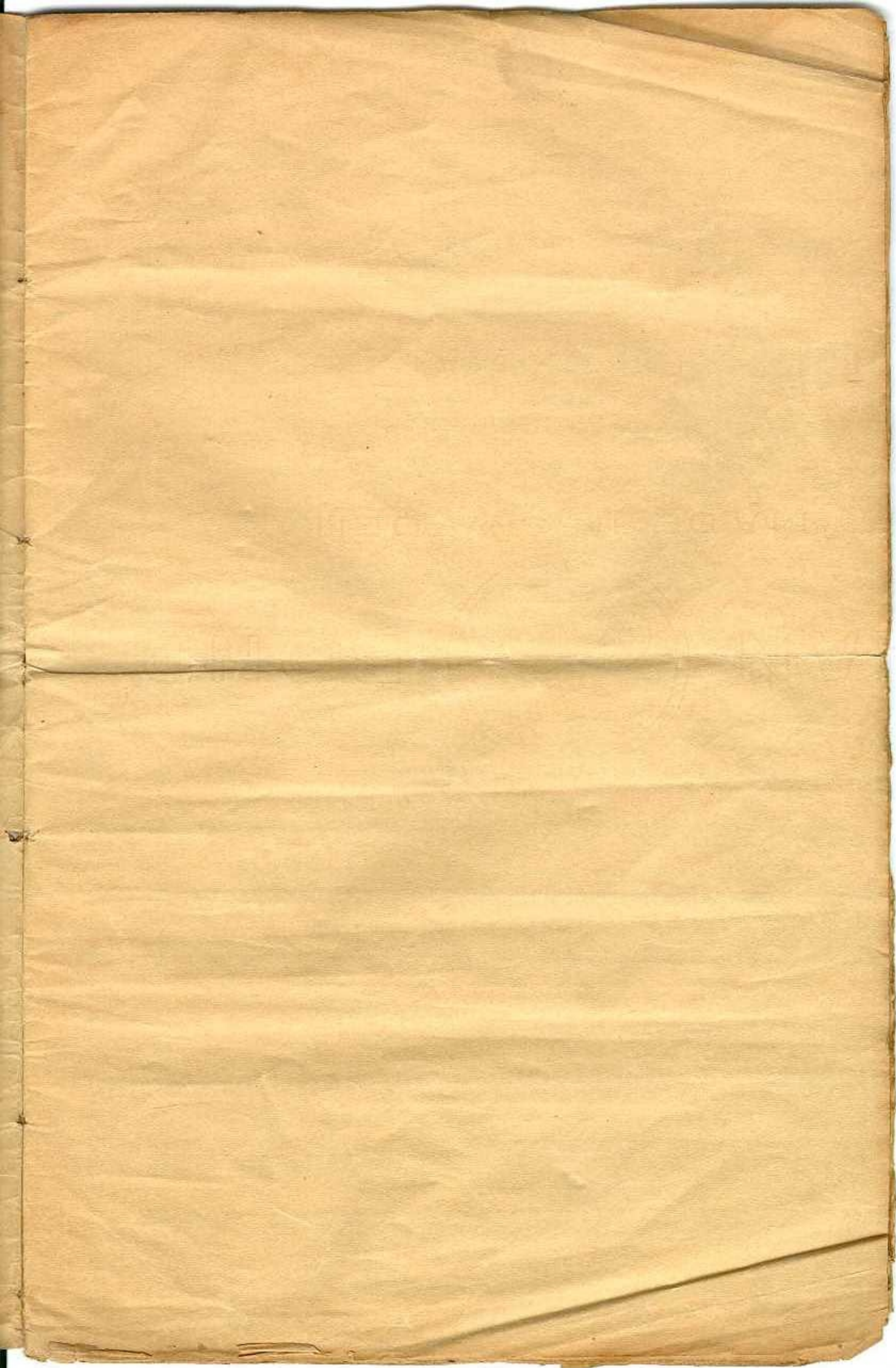
ASHA ARCHIVES

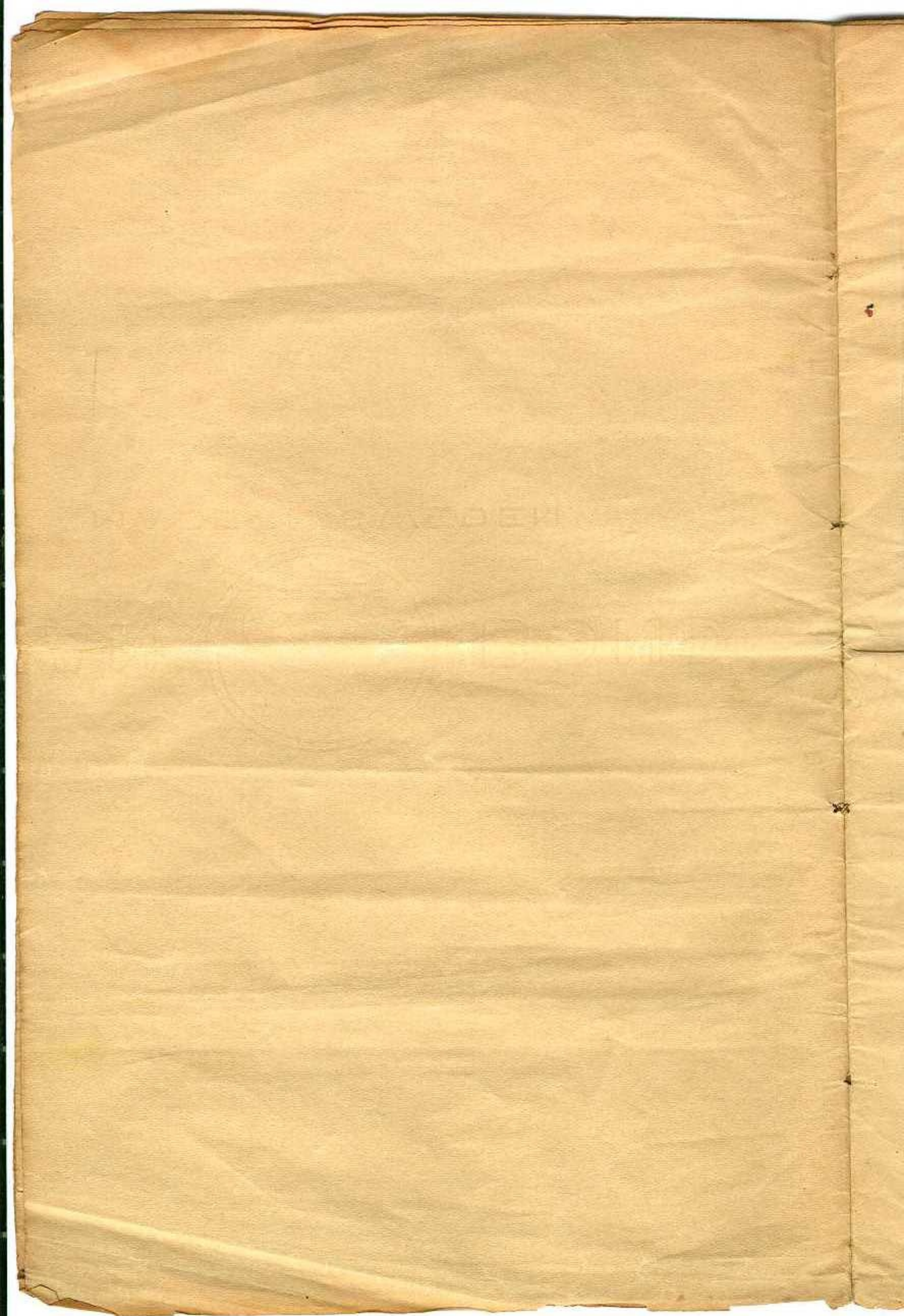
श्रीगणेशायनमः

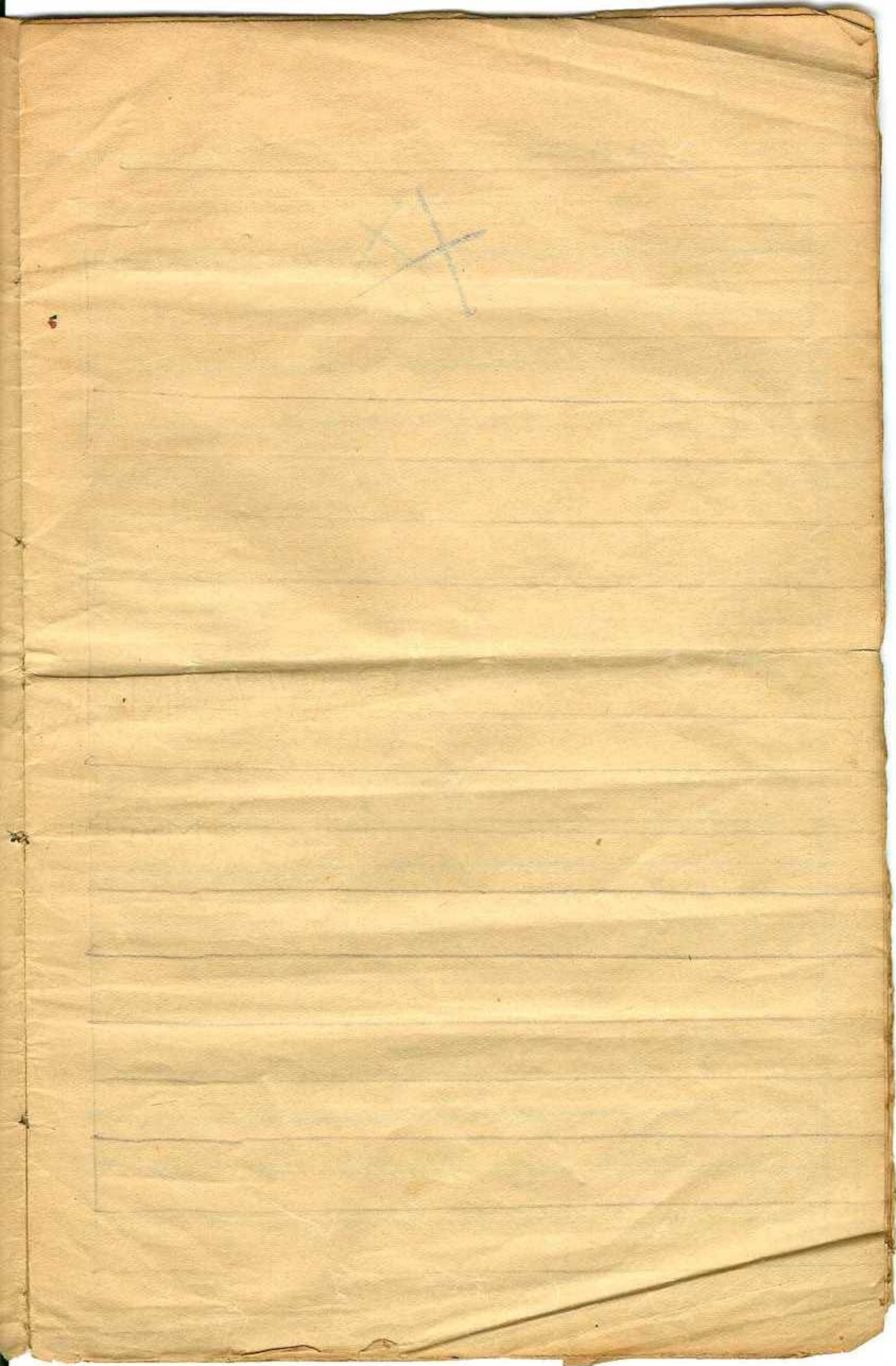
REPRINTED

SWANSON

MADE IN U.S.A.

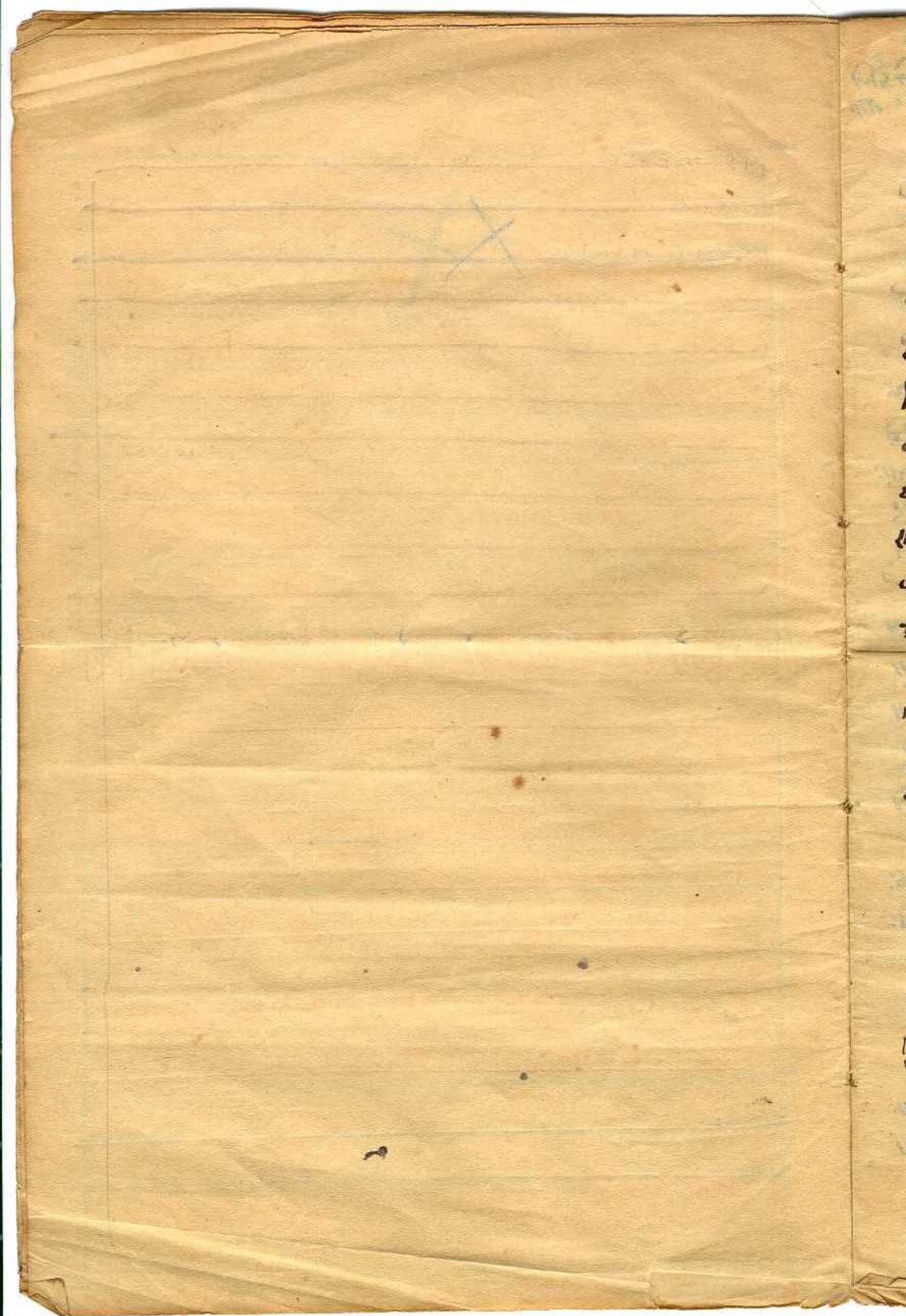

X

X

द्वादशान्तास्मिन्नामानुमानुमद्योगतः शीघ्रः ॥ शीघ्र
 मध्यगतेर्वीहिवीहिमध्यगताः प्रभा ॥ प्रभामध्यगतं पी
 ठं तन्मध्यपरमे शरी ॥ इमं पराशक्तिः यदवलं त्री प्रासादो
 महेश्वरः ॥ चन्द्रमण्डलमनु प्रविशति मदातदा पुनर्जन्मी ॥
 सूर्यमण्डलमनु प्रविशति मदातदा पुनर्जन्मी ॥ षोडशान्तो
 त्रिकोणाकारः वामकोरो चन्द्रः दक्षिणकोरो वीहः मध्य
 कोरो सूर्यः ॥ शंखिनी द्वार प्रभेदेन मण्डलत्रयं सुमरसेली
 यते ॥ इष्ट गतिः प्राप्नोते स एव माहामाया ॥ ॥ वेदवाक्य
 शादि अनेक शास्त्रद्वन्द्वः सभय ज्योतिषनिष्कृतिकल्पः सूत्रः
 पंचरात्रः शैव वैष्णवः सपत्नकः वौक्ष ॥ एतेष्वर्द्धेन प्रस्मर्या
 चार्वाक अहन्तः सांख्यः पातञ्जलः भीमां सिकाः ॥ षट्दर्शन
 वार ॥ चार्वाकः शैव वैष्णवः सपत्नकः वौक्ष ॥ एतेष्वर्द्धेनः
 ॥ षण्णवतिद्या एवाडा अष्टादशमहाव्रताः ॥ त्रिविधगीताः शुद्धः
 सारगः संकीर्णः ॥ चतुर्विधं धनं सुषिरं तत्मानं च मे
 धनं ॥ वीणादिकंतं मन्त्रादिकं मानं च कंश्च तासां दिकं सुषिरं
 धनं वंशादिकं ॥ तत्पुनर्विधं - शृंगारः हास्यः करुणः रोद्रः वीर्यं
 भयानकं वीर्यमंसः अद्भुतं शान्तं एवमनेकग्रन्थादिकाव्यवस्थे
 ताः ॥ ॥ षोडशस्वराः त्रयः त्रिंशद्भुजानानि ॥ शुद्धं न पंचा
 द्वादशारवासासामाहामाया ॥ एतदुत्पाति स्थिति प्रलया
 गजतां चतुर्विधा भूतग्रामा जरापुजाः श्वेदजाः अरुजाः
 उद्भिदजाः चतुर्दशभुवरा व्यापिका सामाहामाया ॥ दृश्या
 चेति स्थूलरूपानामेवं भूतानौमि ॥ ॥ सूक्ष्मोदे परापेरिति
 सूक्ष्मं निरञ्जनं दृष्टिगोचरं देहं शीरं पस्थाः परापेरिति भन

७४ रेचके पूरके केचि कुंभ के केचि रंजिता ॥ ६५ सा ॥ एता केचि नृपुंड्र केचि रंजिता ॥
ता ॥

च ३ नमन च ६ पोर्म तो न्यो न्यधोः समरसी भूलं स्वपंचयानाशप
तीति सापरापरा ॥ शरीरे कथमित्युच्यते ॥ ॥ रजिता विविधे भावे
शास्त्रे शास्त्रे सनेकधा ॥ नादविन्दु हकारैश्च शिखा चान्येन रंजि
ता ॥ केचि ध्यायन्ति तं हंसं सूनं ध्यायन्ति केचन ॥ परा कान्तराः के
चित्प्रासादे केचि रंजिता ॥ ॥ कामे च दाक्षिणे केचि द्विषा वे केचि
रंजिताः ॥ पंचविंश रता केचि काला ग्रे केचि रंजिताः ॥ धामापां पुष्ट
ध केचि केचि त्रयोपेशा रजिताः ॥ करुणादरताः केचि त्रिःशब्दे केचि
रंजिताः ॥ उर्ध्व मार्ग रता केचि तालुकरेठन रंजिताः ॥ धर्मा धर्म रताः
केचि त्रिःश्रासे धासरोधने ॥ हृत्पञ्चपुरताः केचि त्रिभिः पञ्च परं
जिता ॥ दन्धालिपि व्याकरणानां शास्त्रे च रंजिताः ॥ निरुक्तो कल्प
सूत्रे च पदार्थानामते तथा ॥ दधीची वायुते चैव भेदवादे च संग्रहे ॥
वहु व्याकरणे चैव दन्धः शतपथे तथा ॥ निरुक्ते ज्योतिषे चैव कल्प
सूत्रे चैव च ॥ पंचरात्रे तथा चान्ये वैदिके वा हन्त के तथा ॥ अन्ये शां
त्रे च योगे च गार्हपत्ये केचि रंजिताः ॥ गीतार्थे मननवादे च अन्य ग्रन्था
वतारणे ॥ अन्ये चैव गुप्तं ज्ञाप्यं आहारे रूपमन्त्रिणः ॥ ॥ एते स्म
लामाहा मामा मे मूढाश्चित्तरंजिताः ॥ न ते पांमोक्षमाप्नोति शक्तिमे
दं विना नराः ॥ तस्माच्छक्तिप्रभेदेन सन्मार्गं सर्वदा भ्यसेत् ॥
आकाशस्थापचापदिभक्तो वा केन वध्यते ॥ पाशेन तुल्यकैवर्धः
पतितोऽस्ति शितीतले ॥ एवं हि वध्यते सात्मा माया जालेन मोहितः
॥ माया जाले माहापाशः परि वारः शिवस्थ च ॥ विद्या कला च सक
ला इह संकलस्य पः स्वीकरोति पुरुषं च रत्नं यते च ॥ शृंगीशं प्र
थमं दत्वा लकुलं रेफनाशनं ॥ भेदं च स्वरचक्रे संदेहवीजमहा
च्यते ॥ ॥ एकाकिनी विदुः कात्मानादा रये विन्दुमालिनीति ॥
नादारेण नादस्थाने त्रिस्थाने करुणकूपे हृदि नागौ स ॥ ॥ क्रमेण
मूर्धन्य एव विंशतिः त्रिस्थानं नादं ॥ विन्दुमालिनी ६४ दशानपदं

चन्द्रसूर्याग्निभिः तेनात्र सती विदुमालिनी. अमृतचारा इत्युच्यते. ए
काकिनी शक्तिर्येन पुरुषेण सा शक्तिर्विष्णुमाप्नोते. यंचेन्मिथ्याग्रह
शक्तिर्यस्यास्तितस्य शक्तिर्वीजं भवति. एकाकिना चार्थं चिन्तितं वि
शुद्धं यस्मात् जायते तेन पुरुषेण सा शक्तिर्भेदं जानाति. यस्यास्मिन्नमनो
भवति त सा विदुमाला प्राप्तिः ॥ योऽथ कस्य योगो ह स्याच्चिदानीं ॥
अल्पमूत्रपुरीषत्वं मशोचनमलोलुपमिति दं योगाभ्यासपैश्च विदुः ॥

॥ ओदे हान्ते समुत्पन्न इति ॥ ओदे हं देह इति. देहस्य अने ओदे हं वा
सिं देहान्ते ऐकारा कृतिः त्रिकोणपीठं. ओदे हं षड् दला कृतिः षड्
कोणं नदीतीरं देवीकोटं त्रिकोणस्थानं रेपत्रमसि साम हामापा
ओदेहा विज्ञाना दुत्पन्ना ॥ ॥ चलनं भवतीति अचलं मणिमनसो
षधीवलेनैत न विद्यानेन अचलं यस्मिन् पुरुषस्य ओदेहस्य चिन्तयि
ती भवतीति शरीरनाशकाले तावत् विज्ञाननाशो न भवति ॥ ॥
विश्वधारिणीति ॥ स्यावर जंगमानिव दुरुपाणि धारिणी सा मा
या सितिल लपवन. इता सन. सोमसूर्या आकाशाक्षेपां रूपं ब्रह्मणा
दियोगिनीनां मेतासा रूपं त्रयसिंहाकोटिदेवतानां मेतासां मूर्तिः ॥

॥ ॐ कारनमस्कार स्वाहा स्वधाकार वौषट् वषट्कार. हुंकार फ
कार इति जातिमन्त्रैस्तेत्यभिः ॥ असितांगादिभैरवानां मूर्तिस्त
स्य ना दुत्पत्तिर्भवति ॥ कायवाङ्मनश्चिगबुद्धिराग द्वेष क्रोध मोह
पैशून्मैत्रिद्विशादि ब्रह्म दान्दा स्तेनजा ललाटदिश्वधारिणीत्युच्य
ते ॥ ॥ महाकुरङ्गलिनीति त्वं कृति ॥ कुरङ्गल्ल्याकार वपुषा नाभ. चो
लाकीस्थिता ॥ नागेन्द्रकुटिल्लाकारा गजेन्द्रकरलीलाया ॥ सा देवी षडधा
गच्छेद चोर्ध्वमागामिनी ॥ जनस्य भोगं ददाति उर्ध्वं चो गामी मध्य
व्यवस्थिता. कुरङ्गलिनीति उच्यते. हंसः. संहारः सृष्टिः शिवः शक्तिः
देवता ॥ अर्द्धगतो ब्रह्मरन्ध्रे चन्द्रसूर्याग्निस्त्रिपिणी ॥ अधोभाग
गता शक्तिर्विभूतशुक्रवाहिनी ॥ नित्येते विनास्ती सकोटितेति ॥ ॥

हंसमध्यव्यवस्थिता इति ॥ आसगतिरंसयामै २: ऊर्ध्वश्वासः
अधःश्वासः ॥ ऊर्ध्वश्वासः अधःश्वासः एतेन हंस उच्यते ॥
अधोगामि शुक्लरूपेण ऊर्ध्वपाकारसामहामाभा हंसमध्यव्य
वस्थिता ॥ ॥ सोमसूर्याग्निमध्यस्थेवोमव्यापिपरापरेति ॥
सोमसूर्याग्निमध्यस्थिता इडापिंगलासुषुम्ना च सोमसूर्याग्निः
समरसीभूतेयालीयते साव्योमव्यापीपरापर ऊर्ध्वचोरे अधश्चोरे च
तन्मध्योऽन्यस्तथरूपेण व्यवस्थिता सापरापरा सूक्ष्मरूपेण मध्यगा
इति ॥ ॥ ऊंकारो विग्रहावस्थे इति ॥ ऊंकारे त्रिदेवा उग्रता
नादो विष्णुः विन्दुः शिवः उकारेण शक्तिः अकारेण शिवः तयोः समर
सीभूतेन ऊंकारः ॥ ऊंकारविग्रहा कुटिलाकारा ऊर्ध्वचोरे अधश्चोरे
श्चेति ॥ ॥ हकारार्धार्धस्पर्शेति ॥ हकारार्धं रूपं चारुपतिरिति हका
रार्धं विन्दुरूपं हकारार्धं ॥ हकारार्धं कृत्वा हकारार्धं अर्धचन्द्र
मेत्याकारमित्युच्यते ॥ हकारार्धं हकारार्धं पदं निरक्षरमित्युच्यते
कथं निरक्षरपदं चाक्षुषः पचातीत गोचरः ॥ यक्षुरग्रेण पश्यन्ति
मोहितानैव बुद्ध्याति ॥ निर्विकल्पं कल्पन्ति निर्मलं मलतां न यतु ॥
चिन्तयन्ति न चिन्तयन्ति पूजयन्ति न पूजयन्ति ॥ आत्मसंभवेन पश्यन्ति
श्रुमिंतं मिश्रं त्वपि ॥ तेन कारणेन अक्षरपदं व्याप्ता ॥ ॥ ॥
वालाग्रशतधा सूक्ष्मे अनन्ते चाक्षये व्यये इति ॥ वालाः केशाः वाला
ग्रशतधा केशाग्रशतधा खण्डं दृश्यते तस्मात्कारणेन निरञ्जनं
व्यते, वालाग्रशतधामपि अनन्तः प्रमाणं नास्ति अप्रमेयं सूक्ष्मं न ह
यं वालाग्रशतध्वखण्डवत्; अनन्ते चाक्षयव्ययेशतसहस्रजातो मृ
तापितस्थतेन कारणेनाक्षयोऽव्ययमिति ॥ ॥ हकारार्धकलाधा
रुपमकिंजल्कमाश्रितेति ॥ ॥ हकारवर्णस्यार्द्धोलासश्चतुर्थभा
गस्य भागस्य चाकला सास्तिरीकृत्य चारयतीति पञ्चचतुर्दश
भाचारचक्रं यद्वा विन्दुमभिपञ्चतदन्ते किंजल्कं केशांतदन्ते
त्रिकोणाश्रिता सा इति ॥ ॥ स कालाख्ये म हामाये वरदे

लोक पूजिते इति ॥ लोकैः पूज्येते इति लोक पूजिता ॥ माहा
माया देवा विना लोक स्यात्पति स्थिते विना शो नास्ति तेन कार
णेन लोक पूज्यते इति सका लाखे कला सहिते त्वर्थः कला
अष्टविंशत्कला ॥ माहा माया त्वती व मायोपमा सर्व यन्त्रा लो जाते
गतः स्थाने सा माहा माया ॥ वर दे लोक स्म इ चंद दतीति वर द ॥
सौ मुद्रा मकर घन स्य जयनी सर्वा विज्ञानि प्रदाये मूला अवधा
र पत्ति कुबि माहा ॥ ५५ ॥ फला स्त्रियाः ॥ नै से न वि च द्वा सि तानि
द्वे तयान ग्री कृता मरिडताः केचि त्थ शि (वी) कृ ॥ जटिलिनः कपा
हिका चापे ॥ ॥ एकैक नाडि मध्यस्थे मर्म मेकैक मेदनीति ॥
एकैक नाडि सुषुम्ना तस्म मेदेन दास मति सहस्राणि नाडि दृश्यते
॥ दास मती सहस्रानाडि एकनाडि रूपेण व्यवस्थिता सा सुषुम्ना
दास मति नाडि मं मध्ये मर्म मेदे म सुषुम्ना रूपेण देहे प्रवहति
यतः काल आमुतो भवेत्त तस्मात्त मर्म मेदनीति ॥ ॥ अष्टविंशत्क
लाधारे मेदनी वं ह्य र च्छे इति ॥ अष्टविंशत्कला रूपी सानाडि
पंच वक्त्रे वाप को देवी सा माहा माया ॥ अष्टविंशत्कलाः ॥ ५५ ॥
शंखिनी अंगदा इषा मरीची ज्वालिनी तथा ॥ निवृत्ति च प्रतिका य वि
भार ॥ नित्यै व च ॥ तमो मोहा अपा नै स्था ॥ धा धि मृत्यु तृषा दुषा ॥
रजो राक्षारति वाला कामा संपमनी कृपा ॥ वृद्धि कार्मा वरा त्री च या
ई मनी मोह नी ज्वला ॥ सिद्धि रि कि भुति र्लक्ष्मी मेधा कान्ति प्रजा
स्वधा ॥ एता अष्टविंशत्कला ॥ ॥ शंखिनी श्वास अंगदा शरीरं
इषा मनोविकार ॥ मरीची रश्मि ज्वालिनी शिरवा जोतिः ॥ निवृत्ति नि
र्विकारः प्रतिका प्रसिद्धा विभा जानेक ग्रन्था गमा लक्ष्म्या कर
ण प्रोक्तं लक्ष्मि भारत उच्यते लक्ष्म्य वतुरो वेदा चतुल्लक्ष्मि गुण्येति वा ॥
ज्ञानिः प्रशमनं तमः का क्रू धता मोह पंचेन्द्र म मोह क्षयो नाश
निष्ठा अमु मं व्याधि रोपाः मृत्यु मरणा दुषा ॥ ५५ ॥ प्रसिद्धा
सर्वे मंथुनां वाला मोमिन्

तृष्णापिपासा रजो-पुष्प-मासिकः । रक्षा-प्रसिका रति-मैथुनं वला-
पोषित् । कामाभनेषितपदार्थं विशेषकार्ये च्छा संयमनी अ-
मा । क्रियाकर्तव्यता । वृद्धि-हृष्टिः । कार्या-कारकविशेष रति-
स्थिरताः । ग्रामणी । ज्ञानं । मोहनी । उत्सुकता । ज्वला-ईर्ष्या ।
सिद्धि-प्रसिका । रिद्धि-वलं । भुतिर्दीप्तिः । लक्ष्मी । दिवा ऐहि-
का पारलौकिका च । ऐहिकानवम हारणा वसिलोहा ~~अ~~
अक्षयनिधिः । नमः श्रीमोक्षलयाः । मेधा-वृद्धिः । श्रुति-
धरणा शक्तिः । कान्तिरोजः । प्रजा उत्पत्तिः । स्वधा-संहारः ॥
एता अष्टविंशत्कलाः शरीरे व्याप्ताः ॥ एताषां काला-
नामाधारभूता महा ~~वृद्धि~~ माया-तेन अष्टविंशत्कलाधा-
र इति ॥ ॥ एता कला भेदिनी ॥ प्रह्वरन्ध्रगे एता क-
ला भेदेन संहरेत् । प्रह्वरन्ध्रगे चन्द्रसूर्याग्निः समरसीकृत्य कु-
शडली प्रशार्थे प्रह्वरन्ध्रे यावन्तीत्या चन्द्रमरुडलं विशाल्यतेना-
भूतेन सर्वज्ञं द्वापयेत् । तेन कारणेन भेदिनी प्रह्वरन्ध्रगे उच्य-
ते ॥ ॥ पुनरपि अष्टविंशत्कलाः कथं तथोच्यते ॥ अग्नि कला-
दश ॥ सूर्य कला षोडश ॥ चन्द्र कला षोडश ॥ ॥ अग्नि कला-
धया ॥ प्राणापानसमानं च उदानो व्यान ~~मेव~~ च ॥ नागकू-
र्मो यकुकुलदेवदत्तो धनजयः ॥ हृदि प्राणो गुडेऽपानसमानो
नाभि मरुडले ॥ उदानः करुडदेहो व्यानः सर्वशरीरगः ॥ नागसु-
हृदये ज्ञेयः कूर्मो नीलनेस्थितः ॥ धनञ्जयस्थितो वायुमृत्पुं चा-
पिनमुंचति ॥ इत्यग्नि कला ॥ ॥ सूर्य कला पथा ॥ प्रह्वरन्ध्रेने-
त्रद्वयेनासिका कर्णद्वयवक्त्रकरुडहृदयनाभि वसिष्ठगुड ॥ इति
सूर्य कला षोडश ॥ ॥ चन्द्र कला पथा ॥ रोमत्वक् मांस अस्थ-
कु मज्जा वसा स्नायु अस्थि शुक्र मनः बुद्धि राग द्वेष मोह क्रोध
होका इति चन्द्र कला षोडश ॥ ॥ एभिः कला व्याप्तं शरीरं तेन
कारणेन अष्टविंशत्कला देवी ॥ भेदनी प्रह्वरन्ध्रके विविचस-
७८ कृकलः सुतकृत् जेमदेवदत्तो विजृम्भने ॥

पितृसंहारश्चातस्थप्रह्वरन्ध्रस्मभेदेन शरीरं अजरामरत्वं मोक्षं
 भवति तेन कारणेन प्रह्वरन्ध्रं भासुः कर्तव्यः यो न्यामन्तं कोषम
 धेपमं पमं धे अग्निज्वलितविधू मशिषातन्म धे जीवपिण्ड
 वायुः संवरति ॥ तेन कारणेन उष्णवायुर्वहते यदा मरणाकाले अ
 ग्निनाशो भवति तदा वायु शीतो भवति तेन कारणेनाग्नि अपवृत्तिं
 नै कर्तव्यः ॥ ॥ अग्निभयोनातरोऽग्निः अग्निवृद्धो पितरोऽग्निः ॥
 उर्ध्वं प्रह्वरन्ध्रो परिचन्द्र सूर्याग्निभिः समरसीकृत्वा तेनामृतेना
 बुद्धिर्न शरीरं प्रापयेत् ॥ अग्निम धे जीवपिण्डे च चन्द्रसूर्याग्नि स
 मरसी कर्तुं कथं ज्ञायते बहु शास्त्रं शुक्तावलोकितः ॥ गुरुपां पथं
 विदुः कुरुगुरुचरणैः संयमेन ज्ञायते परिपृच्छति ॥ कायवाङ्
 मनसो संयमेन प्राप्यते ॥ न शास्त्रमन्य विप्रयाकलाकलविवर्जितः
 ॥ गुरुपादप्रसादेन कर्णेनैव तु माकथेत् ॥ अग्नौ च होयते मत्समानौ
 च लीयते शरीरं ॥ एतत्समस्तं नैव बोधयेत्तु स्थितं ॥ तन्म धे अमृ
 तं दिव्यं मबुद्धिर्न तु प्रापयेत् ॥ मेदिनी प्रह्वरन्ध्रं चेदृति ॥ ॥ विष्णु
 लतानि भो देवी भुजंगकुटिलाकृतिः ॥ विष्णुलताकारनिभा रश्मि
 सेज इति प्रतितारो नास्ति ॥ अनेकाकारानि रू वर्जितः ॥ अकथं च
 अभावं वाक्य चाऽगोचरः ॥ तस्याकारो प्रयागमसहस्रेण लभ्यते
 स कुसुमपेदेन ज्ञायते ॥ तेन कारणेन विष्णुलता चोच्यते ॥ विष्णुनि
 भा विष्णु कर्णताऽ ज्ञातवर्णा ॥ न धेतं न रक्तं न पीतं न कृष्णं न हरी
 तं न च पद्मवर्णं न विविक्तं न च विष्णुनिभं न वर्णं लभ्यते ॥ भुजं
 गाकुटिलाकृतिः सर्पः भुजङ्गवाकुटिलाकृतिः कुटिलं कुण्डलिनी
 अमृतकुलीनीत्यर्थः ॥ सुप्तनागेन्द्रवाकुटिलाकृतिः ॥ कुटिलमपि
 सुरेखा प्रह्वरन्ध्रं अवस्थिता ॥ हृदयम धे कुण्डलिनीनां शक्तिः संली
 यते ॥ ॥ स्यात्वरजंगमेनैव लोक्य वतुर्देश भुवरां स चराचरं देहम धे
 व्यवस्थिते साम हमाया देवी भुजंगकुटिलाकृतिः शिव शक्तिसम

(सी) भूतं. पस्मादेवाः सामाहामाभितेन सर्वनासि. अह पस्मत्पेशाभा
 पते सामोडागम्मा इति ॥ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चैरुद्रश्चैश्चरश्चसदाशिव
 इति ॥ एते पंचदेवा मौलि संधूष्वा महामापादेवा चैरुद्रो सदाशिवो कृतीत्य
 र्थः ॥ ॥ एते पंचमहाप्रेताः पादभूले अवस्थिता इति ॥ एते पंचदेवाः दे
 वाः पादभूले महाप्रेताः नित्यमेव देवाः पादपद्मं सर्वमर्चयन्तीत्यर्थः ॥
 तेषां च देवानां विदुषिर्पि चा ॥ कापवाकचित्तवुक्ति मनो पथाक्रमेण ॥
 पृथ्वी. आप. तेज. वायु. आकाशः ॥ गन्ध. रस. रूप. स्पर्श. शब्दः ॥ निय
 तिकालरागविषा. माया ॥ उपस्थ. पायु. पाद. पाणि. वाक्. एतेन
 सहित रूपे तं देवाः पादभूलमिति ॥ ॥ त्रैलोक्यजननी देवीन
 मस्ते शक्तिरूपि रूपिणीति ॥ त्रैलोक्यजननी पस्मस्थानजगज्ज्य
 तुत्पत्तिभवति. तेन कारणेन त्रैलोक्यजननी माता त्रैलोक्यव्यव
 स्थिता जगज्ज्योतिर्मस्यारजंगमस्य माना जन्मभूमिः योनिस्तैलोक्य
 साधनं चर्मार्थकाममोडास्य साधनं तेन जननी ॥ नमस्ते नमस्कार
 मेरुध ६ दिशा कोरो स्वर्गहा वामकोरो मर्त्यः ॥ अधः कोरो पातालं तेन
 त्रैलोक्यजननी ॥ नमस्ते नमस्कार मेरुधः स्थाने चन्द्रा कृतिः
 ॥ पोन्ध भनारे पद्मे तस्थाने चन्द्रः योनिः सार्धं चन्द्र त्रिकोणा कोरा
 विन्दु राकासः सिंगं विधीयते तस्मादिन्दु रूपी शिवः अर्धचन्द्रानाद
 स्वरूपी शक्तिः शिवशक्त्या द्वयभूतं कुटिलं जीवपिरुदः सार्धं च
 द्रो ॥ ॥ इडापिंगलाम्बस्यं मूर्ध्नास्तनू रूपिणीति ॥ ८ ॥ अस्या
 र्थमाह ॥ मूर्ध्नास्तनूः पञ्चसूत्रं चास्पतीति धारिणी ॥ ९ ॥ पिंगल
 योर्मध्ये वह्निमुषुम्ना. त्रिनाडी तु व्यते ब्रह्माविष्णुमहेश्वरतुयाते.
 पातालमर्त्यस्वर्ग. चन्द्रसूर्याग्नि ॥ इति जलपवनं ॥ १० ॥ स्वेतकृ
 ष्णा. सत्वरजसम ॥ आत्मविज्ञाशिवतत्त्व ॥ सुष्टि स्थिति. लप्. ॥ ॥
 त्रीसावित्री. सरस्वती. मृग्यगुर्साम ॥ भूतमविष्मत् वर्तमान ॥ हृत्क
 र्णतालु. अ उ म ॥ भुर्भुवः स्व ॥ मेरुमण्डलकेलास ॥ गंगा. जमुना. सर
 स्वती ॥ चर्ममोडाकाम ॥ इति त्रिनाडी विशेष ॥ इडा. पिंगला ॥ ब्रह्मावि
 ष्णु ॥ तन्मध्ये मूर्ध्नास्तनू चरिणीति ॥ ॥ विन्दुमज्जगता देवी
 नमस्ते समररूपेन वहती ॥ चन्द्रसूर्याग्नि मेरुतो चार इति सामृनालन

नु धारा नीवि ॥ ॥ विन्दु मध्यगता देवी कुरि ले चार्क चन्द्रिके ॥ पुषा
 र कारिका मासे द्वादशाना वरं विनी ॥ ३ ॥ द्वादशाना प्रहसं च स्थ
 द्वादशांगुलोपरि स्थितं तस्यानेना संविदा अनुसरिता इति ॥ पुषा
 र कानिका हिमविशेषा विन्दु साक्ष्य ममासा प्रभा द्वादशानो नु सरते
 आवसंविता इति ॥ ॥ उमाङ्ग हृद्गते गौरी द्वादशादित्यवर्चसे शी
 ति ॥ द्वादशादित्यवर्चसा सा द्वादशादित्यवर्चसा संवोधनेव वर्चसे
 उमाङ्गम् शरीरं तन्मध्यगता उन्नमनमध्यगता देवी पासा म्हा
 माया अचिन्त्या अक्षया अवाक्या सा उमाङ्ग हृद्गता गौरी ति ॥ १० ॥
 स्थूल सूक्ष्मान्तरावस्थे हंसाख्ये प्राणाधारिणी ति ॥ हंसाख्ये प्राणाया
 वली हंसाः श्वासः हं ऊर्ध्व श्वासः सः अधः श्वासः हंसरूपेण जंतुः
 प्राणाधारयति स्थूल सूक्ष्मस्थानेषु वसिता सा स्थूल सू
 क्ष्मान्तरावस्था स्थूलो बहु शक्तिः सूक्ष्मोऽदृश्यः तस्य मध्ये वावस्थि
 त ॥ मनोऽप्युन्नमनमादाय स्वयमेव विलीयते ॥ पाहू कवमान
 संपन्नः न प्रकाशः सदा भवेत् ॥ योरसोऽप्युवेनित्यं मनोमात्रा
 वलं विनी ॥ जितामना विषयाणां जितो भवति सर्वदा ॥ अजिते
 सति पुनर्नित्यं जायते विषयैरपि ॥ तस्मान्मनः प्रयत्नेन निश्चलं
 वक्तुं साधकः ॥ सिद्ध्यन्ति सिद्धयोऽनेके कृते मनसि निश्चलम् ॥
 तपः स्वाध्यायदानानि तीर्थयात्राः समाश्रिताः ॥ ॥ यो
 जेनात्मप्रवोचस्म कलानां हन्ति षोडशी ॥ नासि मोगात्परं
 केचित्संसारव्याप्तिमेव जम् ॥ एवं आत्मा सदा योगी सततं
 योगमभ्यसेत् ॥ ॥ तं वारख्ये परमा देवी दक्षिणे तरंगामि
 नी ॥ नासाग्रे तु समूतिर्होम मध्यसूत्रप्रवाहिणी ॥ ११ ॥ दक्षिणे
 तरमध्ये प्रवाहिनी तं वारख्ये द्वादशानो व्यवस्थिता सा परमा दे
 वी सा हामाया ॥ ॥ नासाग्रे तु समूतिर्होम मध्ये सूत्रप्रवाहि
 नी ति ॥ नासाग्रे तु समूतिर्होम अव्यदिनं गंगा यमुना मोमघ्ने
 सूत्रवत् समूतिर्होम भवति ॥ जपालसंपुटे संगमः स प्रयोग
 स तस्थाने पुण्यं भवति ॥ ॥ हंसाख्ये परमा देवी तालुमू

किं व्यवस्थितेति ॥ तालु मूर्ध्नि शंखिनीद्वारे नासिका मू
 ले चतुरंगुला मनोरे सः शंखिनी द्वारः तस्यानेन हृदये
 मा हृदये न विन्दु स्थाने भवतीति ॥ ॥ नाद धारिणिक सं
 धृष्टे गुरा ॥ एक विभूषितेति ॥ १२ ॥ गुरा ॥ एक कोलाह
 गुरा ॥ एकः आशिमादि गुराः ॥ पुनरपि गुरा ॥ एकः
 गन्धरस रूप स्पर्श हा व सत्त्व रज तमः ॥ एतत्तु
 गुरा विकारं नास्ति ॥ सा पुरुष गुरा ॥ एक समन्वित ॥
 एते गुरा ॥ एक हृदये व्यवस्थित ॥ नाद धारिणिक संधृ
 ष्ट व्यवस्थिते ब्रह्मरन्ध्रेण कपालं पुरतेन शंखिनी द्वारेते
 न कण्ठे तेन हृदयेतेन नामुस्थाने ॥ एवं विधे संवहति ॥ ॥
 मूल मूर्ध्नि त्वसं सके धर्मा धर्म पुर हृदये इति ॥ भावाभाव
 विनिर्मुक्त मूल मूर्ध्नि सः स उच्यते ॥ त्वं संवन्ध रहित इत्यर्थः
 धर्मा धर्म पाप पुन्य सुख दुःख संयोग संपुटेति ॥ ॥ कार्य
 कारण कर्तृत्वे त्रिभूतनाद विग्रहे इति ॥ १३ ॥ नाद विग्र
 हे महामृत कुण्डलिनी त्रिभूत चन्द्रसूर्याग्निभिः भूये
 समरस भावेन तस्यानेनाद विग्रहः ॥ कार्य कारण कर्तृत्वे का
 र्य कारण कार्य असत्य रूपेण वर्तते ॥ यत्तु मन्वेय भादीपो
 मोहेन न च दृश्यते ॥ तर्थाकार्य गतं ज्ञानं सोपि नाद विग्रो
 चरः ॥ विषये द्विय पटलो निदेह मन्वेन दृश्यते ॥ गुरु रूप
 देश शब्देन पटलानि विमोच्यते ॥ तस्मादिदं दृश्यते सर्वत्र
 लोके हृदये स्थित ॥ सिति ॥ ॥ परा परतरे शुद्धे चैत
 न्ये शास्वते भुवे इति ॥ परा परं वाम दक्षिण पाप पुन्य
 एतै रहितं पाप पर शुद्ध चैतन्यं चैतना सहितं शास्वतं
 नित्यं सवितं भुव निश्चयं अदृश्यं अस्य हं ॥ अमृत
 स्वादं लाभ्यते तेनामृताभासेन सर्वजगद्जीवति ॥ न
 ॥ मरणावाधिना शयनितेन चैतन्यं चासत्तु दृश्यते ॥
 १४ ॥ सर्ववर्णा वरी देवी गुह्य स्थाने व्यवस्थितेति ॥ सर्व

वर्ण चरी चतुर्विंश द्वा^{र्}तावर्ण[ः] सन्स्थाने जाताः तत्रैव चारि
ता तेन सर्ववर्णं चरी देवी त्पुच्यते । सा गुह्यस्थाने व्यवस्थिता ॥
जगत्सारी देवी संवृत्या पथं वर्द्धनीति ॥ जगन्मनुष्यः
अनेक दुःख संसार बन्धना तारयति । जगद्गुता देवी । सं
वृत्ति सत्पति सत्सामार्गः संवृत्याः पथ वर्द्धनी ॥ उत्पत्तिक
ले चन्द्रमण्डलं विचिन्त्य निष्पत्तिकाले सूर्यमण्डलं विभाव
तेन संवृत्या पथ वर्द्धनी त्पुच्यते ॥ ॥ शक्तिशूले महाव्यू
ह विन्दु वीज समन्विते । अशरीरे माहाभाये संसारार्णवतारि
णी ॥ १५ ॥ आर्यावः समुद्रः संसार एव समुद्रः तस्य पार
नेत्री । अशरीरे । शरीर रहिता । सर्वव्यापिनी बोधाकारा ॥
॥ जपाव विजपा चैव आजिता वापराजितेति ॥ जपाचितं वि
जपा । वायु । आजिता कायः । तन्मन्त्रे व्यवस्थिता सा अपराजि
ता । इन्द्रियाणि जयंतीति । सा अपराजिता इति ॥ ॥ तुं
रु वीजमन्त्रस्ये । नमो पापमोचनीति ॥ तुंरु इति । का
श शक्तिः । तन्मन्त्रे व्यवस्थिता । सा तुंरु रु वीजमन्त्रस्ये । ते
तुभ्यं नमः सर्वपापमोचनीति ॥ १६ ॥ वन्द्यमोक्षकरी देवी
षोडशानो व्यवस्थिता ॥ वन्द्यः संसार वन्द्यः तन्मोक्षकरी सा
माहाभाषोडशानो व्यवस्थिता । चित्तं संसार वन्द्यमोक्षं भ
वति ॥ षोडशानो स्थित बोधव्यापि सूर्यमनु प्रविशतं तस्य
संसार वन्द्यमोक्षं ॥ ॥ आमशी शक्तिशूलेन महाव्यूह
समन्विते इति ॥ व्यूहः समूहः समस्तदेवता पीठोपपीठे
व्यवस्थिता ॥ चरतीति आमशी । आस्थिरेति कथं महाव्यूहः
कोत्रपालमैरव । कोत्रदूती योगिनी कुलवृद्धाः अनेकदेवता
सहिताः मोक्षोन्नत पीठे व्यवस्थिता । त्रिकोणाकारं कोशात्रयं ।
मन्त्रकोशो वीजपिशु माहाभाषा देवी ॥ मनःस्थाने भवेत्पि
ण्डः पिण्डस्थाने मनो भवेत् ॥ आनस्थाने मनः पिण्डं पिण्ड

आनेमनस्तथा ॥ नीपेक्षरहितं ज्ञानं न ज्ञानं पिराडवर्जितं ॥ उभयो
 र्भिन्नतानास्ति समरसे भवति स्थिता ॥ ब्रह्मकोरा ॥ चक्रकोरा चक्रमे
 लौवभवस्थिता ॥ अहं हास्यदिकान्सर्वानूपि एवमभ्यो विभावयेत् ॥
 तेनकारेण न महाबूह समन्वितेति ॥ १६ ॥ अमली आमलीगो
 री. मायायन्त्र प्रवाहिनीति ॥ मायायन्त्रं मोनिः संसारयन्त्र
 मिति ॥ षोडशारे चक्रममिताया लपतित्यर्थः ॥ अमिता यास्मि
 ष्वरी महामाया तया चासितं संसारचक्रं ॥ उत्पत्ति संसारकं
 निर्वाजो बीजस्यो भवति ॥ बालो भवति कुमार ॥ पुत्रा स्थविरः
 वली पलित युतः वृद्धश्च भवति ॥ पञ्चमरणां भवति ॥ एतेन वि
 चानेन संसारचक्रममिता ॥ ॥ चित्ततन्मात्रचारिणी स्मृ
 तिसंवर्यनी शुभ इति स्मृति संवर्यनी ॥ स्मृति बुद्धिः मनस्थाने
 व्यवस्थिता चित्ततन्मात्रचारिणी ॥ चित्तेन तत् आचारं चारयती
 ति चित्ततन्मात्रचारिणी तस्मिन्नात्मक रूपाकारं नास्ति ॥ तेन का
 रणेन चित्ततन्मात्रचारिणी ॥ ॥ स्वच्छन्दमैर वी देवी कोच
 उभयतमैर वीति ॥ १७ ॥ स्वच्छन्दमैर वी अघोरेश्वरी ॥ एकव
 क्रं षोडशभुजा सा देवी त्वपाया प्रा कोच उभयतमैर वः
 एतत्प्रमुखा अष्टाशीति मैर वास्वपाया प्रा ॥ ॥ पंचाश ह
 र्ण रूपस्था त्वपाया प्राः प्रकीर्तिता इति ॥ पंचाश ह र्ण रूप ह प्राः
 यतुस्त्रिंश ह र्णाः शिवः स्वराः षोडश शक्तिः एते पंचाश त्रैर वा
 स्वपाया प्राः ॥ ह्रं मैर वं शैव पाल मेकार्थः ॥ ॥ अमृतारवे
 ह ह चैरोडनमः कापालिनी शिवेति ॥ १८ ॥ कपालिनी विश्वप्रदा
 यकारो शिवः कापालरूपी भवति ॥ शिव शक्ति संनीतनं कपा
 लिः शिवः कापालिका शक्ति पुनः कायं पालयतीति कापा
 लः ॥ अमृतारवेत्पुमा महेश्वरः तपोरूपः हृद्यः असुरः तृप्तिरपु
 च ॥ १९ ॥ रक्तगौरी चर्विक इति त्वपाया प्राः ॥ ॥ हृद्यणी महामा
 येन ह्येज्ज्ञानमैर वीति ॥ इन्द्रि मं नाशनीति हं हं अणी येन इन्द्रि
 यं नाशयति ॥ तेन साम ह्यमाया तस्मै नमस्तेज्ज्ञानस्वरूपा ॥

सर्वजन्तावः शक्तिकला राजस. ताम स. सात्विक. वा पारे ॥
 विस्तारिता ॥ शान्तिकेवदेवं. राजसुनमानुष्यातामसेनतीर्षे ॥ १९ ॥
 नी पूर्ववत् ॥ ॥ दंष्ट्रोत्कटे विभुजिह्वे. तारकाशीममाननाइति ॥
 हेदंष्ट्रोत्कटे अति सुतेजाश्चन्द्रमा यस्याः संवोधने हेदंष्ट्रो
 त्कटे विभुजिह्वे होतुं दिदंशीमानिधु ॥ तारकाक्षितारानक्षेत्रं
 तस्य दीप्तिवन्नेत्राणि सा तारकाक्षि ॥ मयानने. मयः संसारम
 यः तं मयं भीषयति. तस्या नर्न मुखं इति ॥ ॥ नमामि देव
 दूती शि अघोरे घोररूपिणीति ॥ २० ॥ नमामि नमस्कारदे
 वदेवेशी. देवास्त्रयेस्त्रिंशत्कोटयः तेषां देवः देवदेवः प्रभुम
 हे श्वरः. महेश्वरस्य नाथ भूतेत्यर्थं सो न सो देवदेवेशी तस्याः
 संवोधने हे देवदेवेशी. केन त्वेष्ट ॥ अघोरे घोररूपिणी.
 अघोरं सौम्यरूपं ॥ अघोरे श शक्तिर्जगत्सृष्टिं कारयति ॥ चो
 रः शैलरूपः शिवजगत्संहरं कारयति. घोरं संसारं नाशयति
 तेन घोररूपिणीति ॥ ॥ ज्वाला मुखी वेगावती उमा देवी
 नमो सुतेति ॥ अग्निज्वाला निर्गच्छतीति. ज्वाला मुखी वायु
 वेगेन गच्छतीति वेगावती. वायु मुखी हतेनाग्नि वायु मुखीत्य
 र्थः न अक्षयभावेन उमा देवी. सर्वव्यापिनी नमो सुते इति ॥ ॥
 योगिनी च अमा देवी गौरी लक्ष्मीः सरस्वतीति ॥ २१ ॥ भो
 गिनी चतुःशक्ति योगिनी. तस्याः प्रधाना महा माया ॥ अत्रि
 पादेवी गौरी लक्ष्मी सरस्वतीति त्रिसन्ध्या देवी ॥ अत्रिपादेवी त्रि
 नेत्रास्तुर्भुजा कमण्डलु. अक्षस्तत्र वरदा. अमहसा पञ्चवा
 हना. रक्तवर्णा. बालरूपा सूर्योदयाग्रवेलायां चिन्तनीया ॥
 ॥ गौरी त्रिनेत्रा गाय त्रि. चतुर्भुजा. त्रिशूला अक्षमा लाक
 मण्डलु चरा. अमयदा वृषभवाहना. श्वेतवर्णा ॥ सोदशव
 र्णा कन्या ॥ मुक्तकेशी. प्रातः सन्ध्यायां चिन्तनीया ॥ ॥

लक्ष्मीः सावित्री च चतुर्भुजा. शंखचक्रगद मणिधारिणी गह
डासना कृष्णवर्णा. तारुण्यवयसा मध्य हृवेलायां चिन्तनीया ॥
॥ सरस्वती प्रसिद्धा चतुर्भुजा. कमण्डलु अक्षरूप पुस्तकाडा
मय हस्ता हंसवाहनाधीतवर्णा स्य विरा परा हे चिन्तनीया इति ॥

॥ हंसवागीश्वरी देवी गोमुखी शक्तिमासिनीति ॥ हंसवा
गीश्वरी. हंसवाहना सरस्वती गोमुखी परमेश्वरी. कुब्ज
मासिनी. मलनाशायतीति मलनाशिनी ॥ किंभूतो मलः
मोहमलः ॥ राग. द्वेष. मोह. क्रोध. लोभ. जन्म. मृत्यु. स्पर्श. रूप.
शब्दः एते दहामलाः ॥ तानपुरुषोनाशयतीति सामासि
नी ॥ अथान्यप्रकारेण मासिनी ॥ निर्मलमविच्छन्नधार
दादशान्तेन पिपतति याधार सामासिनी ॥ पुनरपि. पदात्रैलो
क्यसंहारे जन्मकारो भवति. तदात्रैलोक्य पूरिता ते नो मामा
सिनी लता भाति. सामासिनी. तदा विभ्रमनात् श्रीमहाभै
रवेण दृष्ट्वा प्रमासासिनी स्वरूपां कुजां स्तुतिरिति सा
मासिनी ॥ एतेन वदेवी महामाया व्याप्ता ॥ ॥ कोष्ठां
गी सुभगा देवी दुर्गा कात्यायनी तथा ॥ २२ ॥ कोष्ठां गी त्रिको
णं पुरंदेव्याः कोष्ठा मित्युच्यते. सुभगा. हो भना. सूडमरु
पा. दुर्गा कात्यायनी भगवती रूपमिदं वाति. तस्थितेन.
सामासपुष्पैकासा देवी ~~कात्यायनी~~ ॥ वीकात्या
यनीति ॥ ॥ नित्यं हि त्रासमारया तारका एकाकारा
पराति ॥ नित्यं किं त्रासमारया तारका कथिता.
तत्रैकाकारा तारका शिवः शक्तिः पुष्पफल एका
कमां सपुष्प अकार शुक्रसमरसेन बीजः ॥ सा एकाकारा
परा पुनरपि कोष्ठां गी त्रिकोणां पुरेष्वावस्थिता ॥ ॥ वा
गी माहेश्वरी चैव कोमारी वैष्णवी तथा ॥ वाराही च तथेन्द्रा

॥ चामुण्डा त्वमपानना ॥ भोगेही त्वंहि देवेही कुलायक
 समन्वितेति ॥ २४ ॥ भोगेहीति व्रह्माण्यादिभि रवकुलाभो
 गिनीभिः सह ॥ यथा जगत्सर्व व्याप्तं सा भोगेही महामायेति
 ॥ कुलायक समन्वित ॥ कथं तदा ह ॥ वडुका अयकः ॥ अडुकः को
 तपाहः ॥ भैरवः ॥ महानेशः ॥ संस्थितेशः ॥ क्षेत्रेशः इति एकैक
 योगिना वडुका अयक समन्वितमुतेति ॥ ॥ अयक
 यक चरी देवी लक्ष्मी श्री बहु रूपिणी ॥ ऐन्द्री चैव तु आग्नेया
 भाम्भानैः तृत्प वाहरीति ॥ २५ ॥ वायव्यां चैव कौवेरी ईशा
 ने समुदाहृता ॥ यथा गा वहा ॥ कोट्ठा ॥ अट्ट हासा ॥ जपनिका
 ॥ २६ ॥ चरित्रका सका चैव देवी कोटं तु चायक ॥ अशितांग
 हस्त चण्डकोच उन्माता भैरवः ॥ २७ ॥ कपाली भीषणा श्री
 वहा ॥ ऐश्वर्यवायक ॥ अकचतपय ॥ ब्रह्माण्यादिवर्गा
 यक मन्त्र ॥ ॥ एतेषां अर्थमाह ॥ एतानि प्रमाणा ॥ अयक
 क्षेत्राणि शरीरेषु वस्थितानि ॥ ॥ तत्र ॥ ॥ वीजमन्त्रे प्र
 माणा सुवहा ॥ हस्तिमन्त्र त्रकोला ॥ पुरं सा पुमन्त्रे हस्तिरेवा
 दहा सुकं ॥ जपन्ती च भवेत्मांसे चरित्रं चर्मणि स्थितम् ॥
 एका स्रक् शोभ रूपे श्रीकोट सर्वसन्धिषु ॥ ॥ गुह्यस्थानेषु
 ब्रह्मरूपी हृदि माहेश्वरी तथा ॥ मुखे देहानुको मारी वैष्णवी
 करणी भूषणी ॥ करे चैव तु वारा ॥ ही ऐन्द्री च मुखसन्धिषु ना
 समूले तु चामुण्डा भोगेही ॥ ६४ ॥ दशान्तशा इति ॥ ॥ अनन्ता
 रं भूमि मध्ये दूतिका यक मुख्यते ॥ तथा काली उमा देवी देवदू
 ती नमो लुते ॥ २८ ॥ मडकाली महो देवी चण्डमुण्डा भयाव
 हा ज्योत्स्ना मात पारोद्गी संहारी भीम भीषणी ॥ २९ ॥ म
 होत्सुक्ते महाशान्तेन भस्मे शक्तिरूपिणी ॥ क्षेत्रपीठे प्रपीठ
 स्मे देवो हे संप्रवर्द्धनी ॥ ३० ॥ एता य दूती शक्तिरूपेणा शरी

१. यवस्थिता ॥ ॥ नमः ॥ शिरशिकासी. शीमन्ते उमादेवी
वामहस्ते मङ्कली. हृदये महोदेवी. गुह्यमध्य चर्मभुङ्गा. वाम
पादे महोद्यूष्मा. दक्षिणापादे महाशान्ता. एते पुरुषरीरस्थानेषु
योगिनी चक्रं क्षेत्रं च स्वशरीरे भावयेत्. सिद्धिकांक्षिणा चोपैशा

॥ ॥ नमामि शिरसा देवी सिद्धि संपत्तिदायनी ॥ भूर्भुवः स्वति
स्वाहान्ते दधाने देवि कुरु ध्यमे इति ॥ ३॥ भूर्भुवः स्वस्वस्वरिति
भूना ॥ लोकः भुवमर्त्यलोकः. स्वरीति स्वर्गलोकः. भूवामकोरो
भुवः दक्षिणाकोरो स्वति मध्याग्रकोरो. स्वाहान्ते सर्वव्यापी. दधा
र्धो भगवान् भैरवः प्रार्थयति. हे देवि दधामां कुरु ध्यमे मम सम
सतां कुरु. सवराचरं त्रैलोक्यं समसंकुरु. चन्द्रमण्डलमर्त्यलो
कः. अग्निमण्डलं पाताललोकः. सूर्यः

चन्द्रमण्डलं त्रैलोक्यं भित्तं न कर्तव्यं. भित्तं भावमोक्षं नास्ति ।
समस्तं भित्तं भावेनादधः ॥ अनङ्गारे चारेण वर्तते यः स
सिद्धिमाप्नुवति ॥ ६६ ॥ हो नमना भासं. निर्गुणं गुणावेदकं ॥
ग्रन्थपदमिदं प्रोक्तं. स्वतन्त्रपदमव्ययम् ॥ तिरा भासं निरानन्दं
निराकारं निरक्षरं. रूपातीतमिदं सर्वं भाभावो न च वेदकं ॥ ७
आपक्ष आपं श्रीणं. स्वपक्ष आपवर्जितं ॥ जन्मवन्धविनाशापह
न्ति पक्षत्रयो ह्ये ॥ त्रिशोणी रहिते मार्गे. निःशब्दे शब्दवर्जितम् ॥
एकाकोरे च संप्राप्ते. नानन्दो न च भावना ॥ त्रीण्येकचैव त्रीण्येकं
त्रीण्येकं ज्ञानं रजितम् ॥ पाशदेदकरं प्रोक्तं. मध्यमं ह्यसवर्जितं ॥
एते संव्यवहारेण सर्वभूतं तु भावयेत् ॥ ॥ ज्ञानस्थितो माह
मामो. एतदिच्छामिवेदितुमिति ॥ ज्ञानार्थिना पुरुषेण माहामा
यावेदितुं. ज्ञानेन संसारार्णवमुक्तत्वं मोक्षं भवति ॥ संसारकल्प
नादिष्वामुद्रं वा वृक्षं वा । दुःखसुखं जलं जेमं. जलजातो द्वे
यंतथा ॥ इह जन्म वेहंतीहं. परजन्म परंपदम् ॥ गुरुवक्त्रोपदे

शेनपरतीरमाधुयात्। अवतारवीजप्रभवं बुद्धिमूलसमन्वितं॥
 शोकवल्गुला अहंकारे महाशाखा पंचभूतानि पल्लवम्॥ विष
 येन्द्रियत्रयं मनः पुष्पसमन्वितं । ~~सु~~ शोकवल्गुलसंयुतं सु
 खदुःखं जलं हयम्॥ आनन्दसूत्रसमाह्वय महां मोक्षमभीप्सितं
 ॥ भुक्तमोक्षफलं तेषि प्रयानि परमं पदम्॥ तस्मात् आनन्दसुखा
 संयुजाम्भसे निभनेन्द्रियः॥ ॥ पश्चिदं पठते सोत्रं त्रिस
 न्ध्यां चैव मानवः॥ ३२॥ प्राप्नोति चिन्तितां कामां मातृणां
 वल्गुमोमेवेत्॥ कुण्डे वा मण्डले वापि प्रतिमां वा पुटेपि
 वा॥ ३३॥ तस्यार्थमाह॥ यस्तु पुरुष इदं महाभाषा सोत्रं पठ
 ते त्रिसन्ध्यासन्ध्यासमये पानकाच्चित् चिन्तितां कामान् इष्टा
 सिद्धिः प्राप्नोति मातृणां च वल्गुमोमेवेत्॥ न केवलं मातृणां च
 वल्गुमोमेवेत्॥ यः पुरुषो महाभाषा पठते स पुरुषः परत्र इष्ट
 लोकं प्राप्नोति इह लोके सुखी भवति॥ येनैव चित्पुरुषाः महा
 भाषा सोत्रं पठन्ति स न्यक जयन्ति पिरंडं पदं रूपं रूपातीतं
 इति चतुःप्रकारं न स्थापन्ति कथमेतत् चतुःप्रकारः॥ पिरंडं
 कुण्डलिनीशक्तिः पदं हंसः प्रकीर्तितं रूपे भुजमुखाकारं रू
 पातीतं निरञ्जनम्॥ एवं विधाम् महाभाषां चतुःप्रकारां पुरु
 षाः स्थापन्ति सोत्रं पठन्ति ते पुरुषाः मोक्षं भाजो भवन्ति॥
 ॥ इति शिवशक्तिसमरसमतमहाभाषा सोत्रस्य मोक्षसो
 पशादीका समाप्तः॥ ॥ ॥ ७॥ शुभम्॥

[Faint, mostly illegible handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines.]